

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515206987
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2515206987.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnej veci navrhovateľky: V. U., predtým D., rod. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, E., štátnej občianky Slovenskej republiky, proti osobe povinnej platiť výživné: Q. Z. O. U., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom v Slovenskej republike: E. XXXX/X, X., trvale bytom a bydliskom v Z. republike: Y. XX/X, XXXX Y.-O., štátnemu občanovi Rakúskej republiky, zastúpenému JUDr. Milošom Papcunom, advokátom so sídlom Vajanského 5270/1A, Piešťany, o určenie manželského výživného a o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

M.. Q. Z. O. U., nar. XX.X.XXXX, je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky manželským výživným za obdobie od 28.10.2015 do 15.3.2016 sumou 100,- eur mesačne.

II. Dlžné manželské výživné za obdobie od 28.10.2015 do 15.3.2016 v sume 461,18 eura je Q. Z. O. U., nar. XX.X.XXXX, p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 100,- eur až do úplného zaplatenia, do 20. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok pre prípad omeškania s platením ktorejkoľvek splátky.

III. V prevyšujúcej časti o určenie manželského výživného návrh z a m i e t a .

IV. Návrh na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky za obdobie od 15.3.2016 do budúca z a m i e t a .

V. Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania o určenie manželského výživného.

VI. Osobe povinnej platiť výživné náhradu trov konania o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky nepriznáva.

VII. Štát nemá právo na náhradu výdavkov spojených s prekladmi a tlmočením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka návrhom zo dňa 28.10.2015, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 28.10.2015, upresneným podaním zo dňa 18.5.2016, doručeným súdu dňa 18.5.2016, navrhla súdu, aby určil Q. Z. O. U., nar. XX.X.XXXX povinnosť prispievať na jej výživu manželským výživným sumou 250,- eur mesačne za obdobie od 28.10.2015 do budúca. Návrh odôvodnila tým, že jej vtedajší manžel dňa 1.6.2014 opustil spoločnú domácnosť.

2. Keďže v priebehu konania došlo k rozvodu manželstva navrhovateľky s Q. Z. O. U., ktoré bolo právoplatne rozvedené dňa 16.3.2016, navrhovateľka zmenila návrh na určenie vyživovacej povinnosti

na pojednávaní dňa 13.11.2018, o ktorom rozhodol súd na tom istom pojednávaní uznesením, ktorým pripustil zmenu návrhu na začatie konania v znení, podľa ktorej navrhovateľka žiada, aby 1.) súd uložil bývalému manželovi navrhovateľky povinnosť prispievať na jej výživu za obdobie od 28.10.2015 do 15.3.2016 manželským výživným sumou 250,- eur mesačne, do 10. dňa v mesiaci vopred, a 2.) aby uložil bývalému manželovi navrhovateľky povinnosť platiť jej príspevok na výživu rozvedenej manželky za obdobie od 16.3.2016 sumou 250,- eur mesačne, do 10. dňa v mesiaci vopred.

3. Navrhovateľka uviedla, že už pred vyhlásením rozsudku o rozvoze jej manželstva s Q. U. bola nezamestnaná, žila z úspor z predaja nehnuteľnosti spred niekoľkých rokov. Uznesením Okresného súdu Piešťany jej bol zverený do výchovy vnuk I. D., preto navrhovateľka poberá aj prídavky na deti vo výške 23,- eur a ešte 138,- eur mesačne, čo však nepostačuje na pokrytie nákladov vnuka, ani jej životných nákladov. Jej bývalý manžel, Q. U., poberá dôchodok vo výške 800,- eur, okrem toho vlastní nehnuteľnosti v Rakúskej republike aj v Slovenskej republike, ktoré špekulatívne previedol na jeho priateľku. Príčinou rozvodu ich manželstva bola jeho nevera a vnímanie manželského zväzku s navrhovateľkou ako zdroja biznisu. Bývalý manžel navrhovateľky neodvážal za ňu pri podnikaní v Rakúsku žiadne odvody. Navrhovateľka nie je evidovaná na úrade práce v evidencii nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie, nie je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi. Vlastní motorové vozidlo zn. Toyota Landcruiser, rok výroky 1998. Občas jej finančne prispieva priateľ sumou 300,- eur až 400,- eur. Má ťažkú hypertenziu, nevyliciteľnú očnú chorobu a jej zdravotný stav jej neumožňuje sa ľahko zamestnať.

X. Q. Z. O. U. uviedol, že jeho dôchodok v sume 751,- eur je nižší než existenčné minimum, ktoré je 900,- eur, a preto jeho príjem je nepostihnuteľný exekúciou. Nevlastní ani auto, ani žiadny majetok, a preto nemôže navrhovateľke platiť 250,- eur mesačne. On býva vo J., občas pri družke v X.. Navrhovateľka býva vo veľkej vile, ktorú jej kúpil za svoje peniaze, ktorá sa dá predať. Navrhovateľka môže pracovať, z predaja vidieckeho domu dostala sumu 35.000,- eur, ktorá je nepatrila, keďže dom kúpil ešte pred manželstvom. Predal dva dobre zabehnuté obchody, aby mohol otvoriť Café Segafredo v hoteli Satelit. Navrhovateľka nikdy nepracovala a nemala peniaze. Všetko platil on. Bývalý manžel navrhovateľky je po dvoch operáciách nádoru na ľadvinách, preto potrebuje každé euro na jedlo, na nájomné a na lieky. Navrhovateľka je alkoholička, a práve jej alkoholizmus bol dôvodom rozvodu ich manželstva.

5. Súd nariadil na prejednanie veci viackrát pojednávanie, vykonal dokazovanie listinami, a to oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/137/2015-34 zo dňa 9.2.2016, podstatným obsahom rozvodového spisu, uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-12 zo dňa 2.6.2015, rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-140 zo dňa 28.10.2016, výpisom z účtu navrhovateľky, potvrdeniami z Western Union, výpisom z LV č. XXXX pre kat. úz. E., LV č. XXXX pre kat. úz. X., potvrdeniami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany (ďalej len „ÚPSVaR Piešťany“), rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 11.9.2018, osobným listom dôchodkového poistenia, odborným posudkom o invalidite, potvrdeniami o výške dôchodku Q. U., výpismi z Obchodného registra SR ohľadom spoločností Kallina spol. s r. o., ICE KING s.r.o., KALLINA GROUP, spol. s r. o., PROCAR - BKR, spol. s r. o., lustráciou na internetovej stránke katastrálneho portálu SR pre celé územie SR podľa vlastníka, rozhodnutím Okresného úradu Čadca, katastrálneho odboru zo dňa 27.5.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 7.5.2014, potvrdením o výške príjmu D. U., potvrdeniami o pobyte D. U. a Q. U., výpisom zo zápisu o sobáši, ako aj výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania a právneho zástupcu osoby povinnej platiť výživné, a zistil tento skutočný stav:

6. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/137/2015-34 zo dňa 9.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2016, súd zistil, že predmetným rozsudkom súd rozviedol manželstvo navrhovateľky a Winfrieda Rudolfa Leopolda Kallinu, nar. 26.2.1939, uzatvorené dňa 27.2.1998. Z obsahu spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9C/137/2015 súd zistil, že ich manželstvo bolo uzavreté vo Viedni, že u navrhovateľky išlo o druhé manželstvo a u Winfrieda Kallinu o piate manželstvo v poradí. Navrhovateľka videla príčinu rozvratu ich manželstva v opakovaných neverách jej manžela. Winfried Kallina videl príčinu rozvratu ich manželstva v alkoholizme navrhovateľky. Pravdivosť tvrdení účastníkov konania o príčinách rozvratu ich manželstva nebola v konaní o rozvoze manželstva zisťovaná ani skúmaná.

7. Z uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-12 zo dňa 2.6.2015, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 2.6.2015 a právoplatnosť dňa 24.6.2015, súd zistil, že týmto uznesením súd nariadil

predbežné opatrenie, ktorým uložil matke V. D., nar. XX.X.XXXX, povinnosť odovzdať jej maloletého syna I. D., nar. XX.X.XXXX do starostlivosti jeho starej matky V. U., nar. XX.X.XXXX. Dôvodom vydania predbežného opatrenia bolo zistenie, že matka maloletého nezabezpečovala maloletému synovi predškolské vzdelávanie, nevedela hospodáriť s peniazmi, v dôsledku čoho boli ohrozené základné životné potreby maloletého, pričom v rodnom liste dieťaťa otec nebol uvedený.

8. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-140 zo dňa 28.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.12.2016, súd zistil, že ním súd 1.) zveril maloletého I. D., nar. XX.X.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, V. U., 2.) uložil matke maloletého, V. D., povinnosť prispievať na výživu maloletého I. sumou vo výške 30 % životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťaťa k rukám starej matky maloletého, V. U., s účinnosťou od 3.6.2015, 3.) dlžné výživné v sume 459,40 eura za obdobie od 3.6.2015 do 31.10.2016 matke maloletého povolil splácať v mesačných splátkach po 13,- eur až do úplného vyrovnania dlhu, a to popri bežnom výživnom, 4) zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-12 zo dňa 2.6.2015 o nariadení predbežného opatrenia, a 5.) rozhodol o náhrade trov konania.

9. Z výpisu z účtu navrhovateľky za mesiac október 2017 súd zistil, že dňa 4.10.2017 bol vložený na jej účet vklad v hotovosti vo výške sume 280,- eur, že dňa 13.10.2017 prijala platbu od ÚPSVaR v sume 125,29 eura. V danom mesiaci boli, okrem iného, vykonané debetné operácie, na základe trvalých príkazov v sume 61,81 eura a 175,- eur, ďalej platby za inkaso v sumách 12,73 eura a 4,64 eura.

10. Z potvrdení z Western Union súd zistil, že dňa 19.5.2017 bola navrhovateľke vyplatená suma 300,- eur a dňa 16.11.2017 suma 420,- eur.

11. Z výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. E. z 21.3.1996 súd zistil, že výlučnou vlastníčkou pozemkov - zastavaných plôch o výmere 22 m² a 535 m² bola navrhovateľka. Podľa stavu k 9.11.2018, k 14.11.2018 a k 11.10.2019 je navrhovateľka podielovou spoluvlastníčkou pozemkov s parc. č. XXXX/X- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 510 m² a s parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 47 m², ako aj rodinného domu so súp. č. XXXX na pozemku s parc. č. XXXX/X a garáže so skladom so súp. č. XXXX na pozemku s parc. č. XXXX/X v podiele 1, a to spolu so súčasťou manželkou Q. U., D. N., rod. N., nar. 19.11.1967, ktorá je podielovou spoluvlastníčkou taktiež v 1.

12. Z výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. X. súd zistil, že pozemky zapísané na tomto liste vlastníctva a dom so súp. č. XXX na pozemku s parc. č. XXXX/X vlastní súčasne manželka Q. U., D. U., rod. N. v 1 a N. N., rod. N., nar. XX.X.XXXX v 1, obidve titulom dedenia na základe toho istého osvedčenia o dedičstve.

13. Z potvrdení ÚPSVaR Piešťany súd zistil, že navrhovateľka nebola a nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, že nie je príjemcom dávky v hmotnej núdzi, že poberá opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti a prídavok na dieťa. Opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti bol v októbri 2015 v sume 552,52 eura, od novembra 2015 do januára 2017 bol v sume 138,13 eura za mesiac. Za mesiace február 2017 až apríl 2018 bol v sumách v rozmedzí od 110,81 eura do 111,77 eura za mesiac. Za mesiace máj 2018 až január 2019 bol v sumách od 139,09 eura do 142,98 eura, za február 2019 až jún 2019 v sume 187,30 eura za mesiac, za júl 2019 v sume 215,40 eura, za august 2019 v sume 220,80 eura. Popri opakovanom príspevku dieťaťu súčasne poberala aj prídavok na dieťa za mesiace od októbra 2015 až do januára 2019 v rozmedzí od 23,52 eura do 23,68 eura za mesiac a za mesiace od februára 2019 do augusta 2019 v sume 24,34 eura za mesiac.

14. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 11.9.2018 súd zistil, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na základe odborného posudku o invalidite zo dňa 31.7.2018, pričom pre priznanie nároku na vznik invalidného dôchodku poistenca vo veku nad 45 rokov je nevyhnutný počet rokov dôchodkového poistenia najmenej 15 rokov, a u nej sa zistilo iba 11 rokov a 343 dní, čo vyplýva z osobného listu dôchodkového poistenia, podľa ktorého naposledy bola dôchodkovo poistená v období roku 1989, aj to iba do 31.8.1989.

15. Z odborného posudku o invalidite zo dňa 31.7.2018 súd zistil, že posudkový lekár skonštatoval u navrhovateľky pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 % s dátumom vzniku

invalidity dňa 6.12.2017. Z posudku vyplýva, že navrhovateľka môže byť zaradená do zamestnania bez nadmernej fyzickej záťaž, bez prác v chlade a vlhku, bez dvíhania a nosenia ťažkých bremien.

16. Z potvrdení o výške dôchodku Q. U. vyplýva, že od januára 2017 poberal dôchodok v sume 448,95 eura mesačne, od januára 2018 v sume 459,54 eura mesačne. Od januára 2019 poberá starobný dôchodok v sume 306,08 eura, príspevok na bývanie v sume 229,12 eura, od ktorej sumy je odpočítané zdravotné poistenie v sume 27,30 eura, čo je spolu 507,90 eura. Navyše poberá odškodné, resp. kompenzáciu od štátu v sume 314,60 eura mesačne dôvodu, že bol ako dieťa umiestnený v detskom domove, a teda jeho čistý mesačný príjem je celkom 822,50 eura mesačne.

17. Z výpisov z Obchodného registra SR ohľadom spoločností Kallina spol. s r. o., ICE KING s.r.o. a KALLINA GROUP, spol. s r. o., súd zistil, že navrhovateľka aj Q. U. sú vedení ako jediní spoločníci aj konatelia spoločnosti Kallina spol. s r. o. s rovnakou výškou vkladu s tým, že za spoločnosť koná konateľ. V spoločnosti ICE KING s.r.o. sú navrhovateľka a Q. U. vedení ako dvaja zo štyroch spoločníkov, pričom konateľmi sú iba G. C. a navrhovateľka s tým, že za spoločnosť konajú konatelia. Spoločnosť KALLINA GROUP, spol. s r.o. zanikla dňa 9.10.2015 ex offa výmazom z obchodného registra, pričom navrhovateľka a Q. U. boli dvaja z troch spoločníkov, pričom navrhovateľka bola jediným konateľom od 13.7.1999 až do výmazu spoločnosti z obchodného registra.

18. Z výpisu z obchodného registra SR ohľadom spoločnosti PROCAR - BKR, spol. s r. o. súd zistil, že Q. U. bol jedným zo 6 spoločníkov tejto spoločnosti, avšak nebol jej konateľom. Spoločnosť zanikla ešte dňa 7.2.2013 na základe ex offa výmazu z obchodného registra.

19. Z výsledku lustrácií na internetovej stránke katastrálneho portálu SR pre celé územie SR podľa vlastníka súd zistil, že navrhovateľka je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. E. a že Q. U. nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom žiadnej nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky.

20. Z rozhodnutia Okresného úradu Čadca, katastrálneho odboru zo dňa 27.5.2014 súd zistil, že pod J. XXXX/XX bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech Z. D. a D. D. k pozemkom a k stavbe zapísaným na LV č. XXXX pre kat. úz. X. na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi V. U., rod. E., a Q. U., a kupujúcimi Z. D. a D. D., rod. J.. Právnym titulom tohto zápisu bola kúpna zmluva zo dňa 7.5.2014, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva navrhovateľky a Q. U. v prospech manželov D., pričom súčasťou zmluvy bola aj dohoda o kúpnej cene 35.000,- eur, pričom podľa zmluvy sumu 34.500,- eur prevzala v hotovosti V. U. a sumu 500,- eur prevzal Q. U..

21. Z potvrdenia o výške príjmu D. U. súd zistil, že výška jej príjmu zo zamestnania je 1.580,- eur v hrubom.

22. Z potvrdení o pobyte D. U. a Q. U. súd zistil, že D. U. je od 19.4.2019 prihlásená na trvalý pobyt na adrese O. XXX, XXXX Y.-O., Rakúska republika. Q. Z. O. U. je od 24.4.2019 prihlásený na trvalý pobyt na adrese Y. XX/X, XXXX Y.-O., Rakúska republika.

23. Z výpisu zo zápisu o sobáši súd zistil, že Q. Z. O. U. uzavrel súčasné manželstvo s D. N., nar. XX.XX.XXXX dňa 30.5.2016 v N. v Rakúskej republike.

24. Z výsluchu navrhovateľky a z jej vyjadrení na pojednávaníach uskutočnených v dňoch 13.11.2018 a 12.9.2019 súd zistil, že má stredoškolské odborné vzdelanie poľnohospodárske. Po ukončení strednej školy bola zamestnaná ako zooteknička na JRD Piešťany. Potom otehotnela, bola na materskej 2 a 1/2 roka. Potom som nastúpila do Tesly Piešťany ako administratívny zamestnanec. V roku 1990 išla pracovať do Rakúska ako čašníčka. Odvtedy sa venovala už iba gastronómii. Vtedy ešte žili jej rodičia, u ktorých bola jej dcéra v čase, keď bola Rakúsku. Má iba jedno dieťa, a to už plnoletú dcéru V. D.. Manželstvo s Q. U. uzavreli vo Viedni v roku 1998, pričom Q. U. udržiaval mimomanželský vzťah so súčasnou manželkou od roku 2001, odkedy sa začal menej zdržiavať doma. Spoločnú domácnosť prestali úplne viesť od okamihu, kedy Q. U. podal návrh na rozvod manželstva v Rakúsku, podanie ktorého predchádzalo návrhu na rozvod manželstva, ktorý bol podaný na Okresnom súde Piešťany. Navrhovateľka pracovala vo Viedni u Q. U. v čase, keď ešte neboli zosobášení. Navrhovateľka neskôr zistila, že Q. U. za ňu neplatil odvody, ktoré jej teraz chýbajú na účely priznania invalidného dôchodku aj

starobného dôchodku. V Piešťanoch mala s Q. U. spoločnú kaviareň v hoteli Satelit, kde pracovala a bola taktiež jej spolujiteľkou. V čase, kedy jej vtedajší manžel Q. U. manžel preplácal faktúry, nevedela, že sa bude chcieť rozviesť. V období, keď sa doma zdržiaval sporadicky, musela žobrať, aby jej prispel nejakou sumou na živobytie. Prispieval jej takými sumami, z ktorých, po úhrade nákladov spojených s užívaním domu, jej zostalo na bývanie 0,14 eura na 2 týždne. Keď mala zlomenú nohu, tri mesiace nemohla nakupovať ani šoférovať, vtedajší manžel jej nepomáhal, prišiel iba raz za týždeň na dve hodiny. S návrhom dohody o výške príspevku na výživu rozvedenej manželky sa na neho neobrátila z dôvodu, že vedela, že je to zbytočné, pretože vychádzala z jeho dovtedajšieho správania k jej osobe. Neskôr sa dozvedela, že jej vtedajší manžel si postavil medzitým dva domy, jeden v X. a jeden v Rakúsku, a to počas ich manželstva. Q. U. sa prestal o ňu zaujímať niekedy v roku 2001 alebo 2002. Od roku 2003, kedy im zavreli firmu, nemala žiadny pravidelný príjem. Bola odkázaná iba na peniaze, ktoré jej poskytol vtedajší manžel. Náklady spojené s bývaním v dome boli cca 300,- eur mesačne. Nepoberala žiadnu podporu v nezamestnanosti, dávku v hmotnej núdzi, ani žiadne iné sociálne dávky. Jediný pravidelný príjem, ktorý má od roku 2015, súvisí so zverením jej vnuka do jej výchovy, a preto je poberateľkou prídavku na dieťa a opakovaného príspevku dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti. Invalidný dôchodok jej nebol priznaný z dôvodu, že nemala dostatočný počet odpracovaných rokov podľa evidencie v Sociálnej poisťovni, pretože pracovala v ich spoločnej firme s vtedajším manželom, t. j. KALLINA GROUP, spol. s r. o. a ICE KING s.r.o. od roku 1990. Náklady spojené s bývaním a so živobytím uhrádza z úspor a z príspevkov, ktoré má od známych a od rodinných príbuzných, ako aj z predaja vecí v jej vlastníctve a z príspevkov na dieťa, ktoré poberá na zvereného maloletého vnuka. Nepracuje od roku 2003. Vnuk má 10 rokov, venuje sa tenisu, pričom má aj sponzora. Má vynikajúce výsledky v škole. Tesne potom, čo jej bol zverený, mal vážne zdravotné problémy. V súčasnosti sa udržiava jeho imunita užívaním sirupu na lekársky predpis, za ktorý dopláca cca 5,- eur, pričom jedno balenie vydrží asi 3 týždne. V období rokov 2015 až 2018 obchodné spoločnosti, v ktorých podnikal Q. U., nevykonávali žiadnu činnosť, a nevykazovali preto ani žiadny zisk.

25. Z výsluchu a z vyjadrení navrhovateľky súd ďalej zistil, že je v súčasnosti rozvedená, býva v spoločnej domácnosti s maloletým vnukom, ktorý jej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom výživné je povinná platiť na neho jeho matka, t. j. dcéra navrhovateľky, a to vo výške 30 % životného minima na neploleté nezaopatrované dieťa, ktoré v súčasnosti je povinná uhrádzať na účet ÚPSVaR s tým, že ÚPSVaR ho potom poskytne navrhovateľke. Navrhovateľka nie je zaradená do evidencie nezamestnaných na ÚPSVaR z dôvodu, že na ÚPSVaR jej vysvetlili, že byť zaradený do evidencie nezamestnaných je zložité, že by jej hrozilo, že by musela ísť zametať ulice. Pokúša sa nájsť si zamestnanie, avšak neúspešne. Veľa času jej zaberá starostlivosť o jej vnuka, ktorý riadne navštevuje školu a nie je zdravotne postihnutý. Má problémy s imunitou a so srdiečkom, v čase, keď jej bol zverený do starostlivosti, skoro vôbec nerozprával. Rok bola nútená s ním chodiť k logopédovi. Predtým bol umiestnený v azylovom dome aj s matkou, a vôbec nenavštevoval žiadne predškolské zariadenie. Krstná mama jej dcéry jej požičala 400,- eur, ktorý postupne splácala. Výšku neuhradeného zvyšku dlhu nevedela súdu uviesť. Sú však dohodnutí, že jej dlh vráti, keď bude mať peniaze. O hľadani zamestnania za obdobie od 28.10.2015 až do súčasnosti nevedela súdu predložiť žiadne dôkazy. Navrhovateľka odmietla konkretizovať osoby, ktoré jej finančne pomáhajú, ako aj výšku ich finančných príspevkov. Aj keď bola vedená ako konateľka a spoločníčka v niektorých spoločnostiach, ona robila iba to, čo jej vtedajší manžel Q. U. chcel. Bez povolenia vtedajšieho manžela nemohla urobiť vôbec nič, lebo bol násilnícky. Bola presvedčená, že doklady, ktoré predložil súdu, nie sú pravé. Význam manželského zväzku nepochopil dodnes, pričom v súčasnosti je už šiestykrát ženatý.

26. Z výsluchu a z vyjadrení bývalého manžela navrhovateľky, Q. U., na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 13.11.2018 a 12.9.2019 súd zistil, že ten sa vyjadril, že navrhovateľka u neho nikdy nepracovala. Mal saunu s kaviarňou oproti riaditeľstvu policajného zboru vo Viedni. Práve preto si nemohol dovoliť nikoho zamestnať na čierno. Mal ekonóma G., ktorého priateľka D. pracovala ako masérka, a za ňou prišla navrhovateľka ako masérka. Bol to iba jeden deň, kedy pracovala, a na jeden deň ju nemusel prihlásiť. To bolo jedinýkrát, čo u neho pracovala v Rakúsku. Jej dcéru skúšali zamestnať, aby on nemusel veľa pracovať, avšak tá bola závislá od užívania drog. Bývalý manžel navrhovateľky Q. U. je v súčasnosti ženatý s D. U., rodenou N., nar. XX.XX.XXXX. Má iba jedno dieťa, dcéru, ktorá je už plnoletá. Jeho starobný dôchodok bol cca 751,- eur, no z dôvodu uzavretia manželstva mu bol dôchodok znížený. V novembri 2018 platil nájomné za nájom bytu vo Viedni vo výške 400,- eur mesačne. Od roku 2009 býval v X.. Keď bolo čosi treba platiť, navrhovateľka prišla, a on jej zaplatil. Od roku 2014, potom, čo sa predala chata na X., jej vôbec neprispieva žiadnou sumou. Jeho súčasná manželka pracuje

ako čašníčka s mesačným príjmom vo výške cca 1.250,- eur v čistom, avšak s manželkou nežije v spoločnej domácnosti. V dome v Piešťanoch sa stále nachádza oblečenie, obrazy, pošta, ktoré mu odmieta navrhovateľka vydať, pretože vždy, keď ich požadoval naspäť, kričala, že zavolá políciu. Výška jeho starobného dôchodku od 1.1.2019 je 306,08 eura. Sumu 229,12 eura poberá titulom príspevku na bývanie, pretože býva sám a nájomné platí v sume 300,- eur. Od týchto dvoch súm je mu odpočítané mesačne zdravotné poistenie v sume 27,30 eura. Sumu 314,60 eura poberá ako kompenzáciu od štátu z dôvodu, že bol ako dieťaťa umiestnený v detskom domove. Keďže jeho dôchodok nedosahuje sumu 751,- eur, súdny exekútor podľa rakúskych zákonov nemôže siahnuť na príjem povinného pod túto sumu, a preto príjem Q. U. nie je postihnuteľný exekúciou.

27. Právny zástupca osoby povinnej na výživu na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 13.11.2018 a 12.9.2019 odkázal na nález ÚSSR sp. zn. III. ÚS 120/2010 z 12.5.2010, v ktorom ÚSSR poukázal na hmotnoprávnu podmienku vyjadrenú v § 72 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela možno podať až potom, ako sa bývalí manželia na rozsahu tohto príspevku nedohodli. Keďže navrhovateľka sa nepokúsila uzavrieť s bývalým manželom dohodu o výške príspevku, návrh o určenie príspevku je predčasný, a preto by ho súd mal zamietnuť. Pokiaľ ide o návrh na určenie manželského výživného, v tejto súvislosti poukázal na kúpnu zmluvu zavkladovanú Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom pod V č. XXXX/XXXX zo dňa 27.5.2014, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. X.. Z tohto predaja nadobudla navrhovateľka výťažok v sume 35.000 eur. Pred týmto predajom navrhovateľka zvykla vtedajšiemu manželovi predkladať faktúry o vyúčtovaní nákladov za vodu, plyn a elektrinu za užívanie domu na D. S. X v E., ktoré jej vtedajší manžel vždy uhradil, a navyše navrhovateľke poskytol vreckové. Navrhovateľka žije nad pomery, býva v rodinnom dome na D. S. Č.. X v E., ktorý obsahuje 5 obytných miestností s príslušenstvom a sklad. Preto je názoru, že navrhovateľka nespĺňa kritéria na priznanie výživného na rozvedenú manželku. Nerobí nič preto, aby sa zamestnala. Výška dôchodku povinného od 1.1.2019, vrátane všetkých jeho súčastí, predstavuje 822,50 eura. Niektoré obchodné spoločnosti, prostredníctvom ktorých Q. U. podnikal, boli zrušené, no neboli doposiaľ vymazané z obchodného registra, avšak nevykonávajú žiadnu činnosť. Preto neboli ani podané daňové priznania za obdobie rokov 2015 až 2018 ani v SR ani v Rakúskej republike. Navrhovateľka bola konateľkou so samostatným podpisovým právom vo všetkých troch spoločnostiach, t. j. v spoločnosti ICE KING s.r.o., Kallina group spol. s r.o. a KALLINA GROUP, spol. s r. o., a teda nič jej nebránilo zabezpečiť sa tak, aby si svoju budúcnosť aj svoj príjem vylepšila v týchto obchodných spoločnostiach zo zisku týchto spoločností. Navrhovateľka nepreukázala súdu, že nie je schopná sama sa živiť. Je spoločníčkou troch obchodných spoločností, je konateľkou troch obchodných spoločností, ktorých účelom je vytváranie zisku, pričom za celé roky existencie týchto spoločností nevykonala žiaden úkon, aby mala z nich nejaký zisk alebo príjem. Nepreukázala ani podľa žiadneho lekárskeho posudku, že by na svoj zdravotný stav nemohla byť zárobkovo činná. Preto navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť.

28. Súd vec právne posúdil nasledovne:

29. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“ alebo „Zákon o rodine“ v príslušnom tvare), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

30. Podľa § 72 ods. 1 ZR, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

31. Podľa § 72 ods. 2 ZR, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

32. Podľa § 72 ods. 3 ZR, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva

zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

33. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

34. Podľa § 75 ods. 2 ZR, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

35. Dobré mravy nie sú zákonom výslovne definované. Rozumieme nimi nepísané pravidlá slušnosti, tolerancie, poctivosti a ľudskosti, mravné princípy na danom mieste a čase akceptované spoločnosťou, ktoré súd posudzuje v kontexte konania účastníkov v každom konkrétnom prípade individuálne. Z dostupnej judikatúry možno usúdiť, že pre nepriznanie výživného pre rozpor s dobrými mravmi nestačí len nevďačnosť oprávneného, prípadne nezáujem dieťaťa o rodiča. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov, napr. priznanie výživného oprávnenému plnoletému, ktorý si výživu zabezpečuje z vlastných zdrojov, určenie vyživovacej povinnosti deťom voči rodičom, ktorí sa o ne vôbec nestarali, nezaujímali, prípadne ich opustili (BÁNOS, R., Zákon o rodine, Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex, 2015, str. 244).

36. Podľa § 76 ods. 1 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

37. Podľa § 76 ods. 2 ZR, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

38. Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

39. Podľa § 80 ZR, úrad práce, sociálnych vecí a rodiny môže poskytovať náhradné výživné na zabezpečenie výživy oprávneného podľa osobitného predpisu.

40. Osobitným predpisom upravujúcim náhradné výživné je zákon č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 615/2006 Z. z., v znení neskorších predpisov.

41. Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 1.7.2013 do 30.6.2017, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm a) 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu, b) 138,19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu, c) 90,42 eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepĺnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa. Od 1.7.2017 do 30.6.2018 životné minimum podľa písm. c) citovaného ustanovenia zodpovedalo sume 91,06 eura, od 1.7.2018 do 30.6.2019 sume 93,61 eura a od 1.7.2019 sume 95,96 eura.

42. Podľa § 155 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, v znení zákona č. 137/2019 Z. z. (ďalej len „CMP“ alebo „Civilný mimosporový poriadok“ v príslušnom tvare), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

43. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

44. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

45. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

46. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

47. Podľa čl. 6 CMP, súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

48. Súd je povinný zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). Súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP).

49. Podľa § 217 ods. 1, prvej vety zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

50. Vykonaným dokazovaním listinami, a to oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/137/2015-34 zo dňa 9.2.2016, podstatným obsahom rozvodového spisu, uznesením Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-12 zo dňa 2.6.2015, rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 13P/138/2015-140 zo dňa 28.10.2016, výpisom z účtu navrhovateľky, potvrdeniami z Western Union, výpisom z LV č. XXXX pre kat. úz. E., LV č. XXXX pre kat. úz. X., potvrdeniami ÚPSVaR Piešťany, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 11.9.2018, osobným listom dôchodkového poistenia, odborným posudkom o invalidite, potvrdeniami o výške dôchodku Q. U., výpismi z Obchodného registra SR ohľadom spoločností Kallina spol. s r. o., ICE KING s.r.o., KALLINA GROUP, spol. s r. o., PROCAR - BKR, spol. s r. o., lustráciou na internetovej stránke katastrálneho portálu SR pre celé územie SR podľa vlastníka, rozhodnutím Okresného úradu Čadca, katastrálneho odboru zo dňa 27.5.2014, kúpnu zmluvou zo dňa 7.5.2014, potvrdením o výške príjmu D. U., potvrdeniami o pobyte D. U. a Q. U., výpisom zo zápisu o sobáši, ako aj výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania a právneho zástupcu osoby povinnej platiť výživné, súd mal za preukázané, že navrhovateľka bola v čase začatia konania manželkou Q. U., ktorí uzavreli manželstvo dňa 27.2.1998, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 9C/137/2015-34 zo dňa 9.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.3.2016. U navrhovateľky išlo o druhé manželstvo a u Q. U. o piate manželstvo v poradí. Z manželstva účastníkov konania nepochádzajú žiadne deti. Príčinu rozvratu ich manželstva sa súdu nepodarilo zistiť ani v konaní o rozvedení ich manželstva, ani v tomto konaní. Navrhovateľka videla hlavnú príčinu rozvratu ich manželstva v opakovaných neverách Q. U., v nepochopení významu manželského zväzku a jeho násilníckej povahe, kým Q. U. videl hlavnú príčinu rozvratu ich manželstva v nadmernom požívaní alkoholických nápojov navrhovateľkou.

51. Predmetom tohto konania boli dva druhy vyživovacích povinností, a to 1.) určenie manželského výživného, ktoré je možné priznať iba za obdobie trvania manželstva, aj to najskôr odo dňa začatia konania (§ 71 ods. 1, § 77 ods. 1 ZR), a 2.) určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ZR.

52. Navrhovateľka podala návrh na určenie manželského výživného z dôvodu, že jej vtedajší manžel, Q. U., opustil spoločnú domácnosť dňa 1.6.2014, pričom odvtedy jej vôbec neprispieval na výživu, pričom navrhovateľka bola nezamestnaná, nepoberala žiadne dávky v hmotnej núdzi a nemala žiadny pravidelný príjem. Súd si osvojil zhodné tvrdenia oboch účastníkov o tom, že od roku 2014 Q. U. neprispel navrhovateľke žiadnou sumou výživného, čo sám uviedol aj na pojednávaní dňa 13.11.2018. Argumentácia Q. U., že navrhovateľke zostali peniaze z predaja chaty v X., čím považoval plnenie jeho vyživovacej povinnosti k manželke za dostatočné, neobstojí, pretože je síce pravdou, že z predaja chaty s pozemkami v Turzovke získala navrhovateľka kúpnu cenu vo výške 34.500,- eur a Q. U. „iba“ 500,- eur, avšak ust. § 76 ods. 2 ZR umožňuje iba započítanie vzájomných pohľadávok na výživné, nie však pohľadávky na výživné s pohľadávkou, ktorá nie je pohľadávkou výživného. Výťažok z predaja

spoločného majetku nemožno preto započítať s pohľadávkou manželky voči manželovi na plnenie vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi.

53. Ešte pred začatím konania bol navrhovateľke zverený do náhradnej osobnej starostlivosti jej maloletý vnuk, I. D., nar. XX.X.XXXX, a to najprv predbežným opatrením súdu zo dňa 2.6.2015, neskôr rozsudkom súdu zo dňa 28.10.2016, pričom ide o syna dcéry navrhovateľky, ktorá sa o neho riadne nestarala. Dcére navrhovateľky bola rozsudkom súdu zo dňa 28.10.2016 zároveň uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého Dominika sumou vo výške 30 % životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťaťa. V období od začatia konania do právoplatnosti rozvodu manželstva účastníkov konania, t. j. od 28.10.2015 do 16.3.2016, jediný pravidelný príjem navrhovateľky bol opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti v sume pohybujúcej sa okolo 138,- eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške cca 23,- eur mesačne. Navrhovateľka sa vyjadrila, že dcéra jej neplatí výživné vo výške uloženej súdom, k čomu konajúci súd dodáva, že navrhovateľka mohla a mala využiť inštitút náhradného výživného, a obrátiť sa so žiadosťou o náhradné výživné na príslušný ÚPSVaR, a mala by tak zabezpečený ďalší príjem vo výške 30 % životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, v zodpovedajúcej výške cca 27,- eur mesačne. Navrhovateľka uviedla, že občas jej prispeje finančnou sumou 300 až 400,- eur známy, totožnosť ktorého odmietla uviesť. Navrhovateľka je dlhodobo nezamestnaná, nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že zistila, že by možno musela ísť upratovať ulice. Vlastní dom aj s garážou v podiele 1/2 v Piešťanoch, v ktorom býva s maloletým vnukom. Od 6.12.2017 posudkový lekár skonštatoval vznik jej invalidity s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 %. Invalidný dôchodok jej nebol priznaný z dôvodu, že nebola dôchodkovo poistená po dobu minimálne 15 rokov, keďže sociálna poisťovňa eviduje naposledy jej dôchodkové poistenie za rok 1989, a eviduje u nej dôchodkové poistenie po dobu 11 rokov a 343 dní. Navrhovateľka namietala, že celé roky pracovala u svojho vtedajšieho manžela, a to dokonca aj pred uzavretím ich manželstva, ktorý za ňu neodvádzal žiadne odvody. O zamestnaní u manžela však nepredložila súdu žiadny dôkaz. Súd zistil, že nielen manžel navrhovateľky Q. U., ale aj samotná navrhovateľka, boli, a obaja naďalej sú spoločníkmi a konateľmi, v súčasnosti dvoch obchodných spoločností, ktoré sú už zrušené, neboli doposiaľ vymazané z obchodného registra, pričom v súčasnosti nevykazujú žiadny zisk. Navrhovateľke však nič nebránilo správať sa ako konateľ a spoločník obchodných spoločností, a dohliadať na to, aby mala vykázaný príjem, a aby z toho príjmu jej boli platené odvody na sociálne poistenie, vrátane dôchodkového poistenia. K tomuto súdu neostáva nič iné, iba poukázať na základnú zásadu vigilanti bus iura scripta sunt (právo patrí bdelym), a teda, že navrhovateľka sa nemala naivne spoliehať na svojho manžela, pretože tento argument, žiaľ, neobstojí, nakoľko je dospelou osobou s plnou spôsobilosťou na právne úkony. Navrhovateľka mala pristupovať zodpovedne k svojmu postaveniu spoločníka a konateľa obchodných spoločností, a keďže nebola riadne zamestnaná na základe pracovnej zmluvy, ani na základe dohody o vykonaní práce alebo pracovnej činnosti, mohla a mala sa zariadiť tak, aby jej boli vykonávané odvody na sociálne poistenie, vrátane dôchodkového poistenia, čo vôbec neurobila, ani sa o to nepokúsila. Mala tak urobiť najneskôr v roku 2014, keď jej manžel prestal úplne prispievať na jej živobytie. Skutočnosť, že nie je zamestnaná, ani vedená na úrade práce, nemôže odôvodňovať svojim nepriaznivým zdravotným stavom a starostlivosťou o vnuka. Vznik invalidity jej bol priznaný až od 6.12.2017 aj to v rozsahu 45 %, pričom posudkový lekár uviedol, aké zamestnanie je navrhovateľka schopná vykonávať. Ako nezodpovedné možno považovať jej neochotu zaevidovať sa na úrade práce, pretože ak by si aj nenašla zamestnanie, mohla by byť týmto spôsobom dôchodkovo poistená minimálne po dobu necelých 4 rokov, ktoré jej chýbajú do splnenia podmienok pre priznanie invalidného dôchodku. Pokiaľ je vážne tak zdravotne znevýhodnená, že nemôže vykonávať namáhavé práce, zrejme by jej ÚPSVaR nenariadil „zametane ulíc,“ čoho sa navrhovateľka obávala.

54. Bývalý manžel navrhovateľky, Q. U., sa v priebehu konania znovu oženil, a to dňa 30.5.2016, t. j. 2 a 1 mesiaca po rozvode manželstva účastníkov konania. Q. U. býva od začatia tohto konania, až do súčasnosti sám, v byte, za ktorý platí nájomné vo výške cca 300,- eur mesačne. Nebýva v spoločnej domácnosti ani so súčasnou manželkou, ktorej čistý mesačný príjem je cca 1.250,- eur mesačne. Jeho čistý mesačný príjem je starobný dôchodok, ktorý bol v čase začatia konania vo výške 751,- eur, ako to sám uviedol vo vyjadrení k návrhu na začatie konania. Výška jeho dôchodku spolu s príspevkom na bývanie, po odpočítaní zdravotného poistenia, za obdobie od 1.1.2017 bola 448,95 eura, od 1.1.2018 bola v sume 459,54 eura a od 1.1.2019 v sume 507,90 eura. Z potvrdenia o výške dávok k 1.1.2019 súd zistil, že Q. U. poberá aj odškodné od štátu v sume 314,60 eura mesačne ako kompenzáciu za to, že bol ako dieťa umiestnený v detskom domove, a preto jeho súčasný príjem spolu s kompenzáciou

od štátu je celkom 822,50 eura. Súd sa dôvodne domnieva, že túto kompenzáciu poberal Q. U. aj za roky 2015, 2016, 2017 aj 2018, čo by vysvetľovalo aj ním skôr uvedenú výšku dôchodku 751,- eur v čase začatia tohto konania, ktorá zrejme zahŕňala aj sumu kompenzácie od štátu. Výrazne nižšie sumy dôchodku za roky 2017 a 2018 podľa predložených potvrdení iba neobsahujú položku kompenzácie, resp. odškodného označenú ako „Zusatzleistung.“ Neobstojí tvrdenie Q. U., že mu bol znížený dôchodok z dôvodu, že sa oženil, pretože rozvedeným bol iba 2 a 1 mesiaca, a to od 16.3.2016 do 29.5.2016. Q. U. iba nepredložil súdu potvrdenia o všetkých jeho príjmoch, teda aj o príjme tzv. odškodného/kompenzácie za celé rozhodné obdobie, t. j. od októbra 2015 až doposiaľ.

55. Nepodstatné je tvrdenie Q. U. o tom, že jeho príjem nie je postihnuteľný výkonom exekúcie podľa rakúskych zákonov, keďže predmetom toho konania je určenie jeho vyživovacej povinnosti bez ohľadu na to, či navrhovateľka ako oprávnená zo súdneho rozhodnutia sa domôže plnenia z tohto rozhodnutia Q. U. výkonom exekúcie. Súd dodáva, že výkonu exekúcie nepodlieha iba pravidelný príjem povinného, ale aj jeho majetok a iné majetkové práva a hodnoty, čo však nie je predmetom tohto konania. Neobstojí ani argumentácia Q. U., že súd nemôže prihliadať na jeho príjem z odškodného, ktoré mu platí štát, pretože súd musí zohľadňovať všetky príjmy a odôvodnené výdavky oprávneného aj povinného z vyživovacej povinnosti, aj príjmy a výdavky manželov oprávneného a povinného, ako aj na náklady a výdavky spojené s plnením ich vyživovacích povinností vo vzťahu k iným osobám. Súd musel zohľadniť aj skutočnosť, že navrhovateľka sa stará o maloletého vnuka, hoci nemá voči nemu vyživovaciu povinnosť, ale má náklady spojené s jeho výchovou a starostlivosťou. Q. U. nepredložil súdu žiadny dôkaz o výške nájomného, ktoré reálne platil za nájom bytu vo J., a v súčasnosti na za nájom bytu v Y., kde má nahlásený trvalý pobyt od 24.4.2019.

56. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že návrh o určenie manželského výživného je sčasti dôvodný, pretože pri tomto duhu vyživovacej povinnosti je oprávneným ten z manželov, ktorého životná úroveň je nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je druhý manžel. Táto vyživovacia povinnosť je kladným vyjadrením manželskej ekonomickej solidarity. Jedinou výnimkou, pre ktorú by bolo možné nepriznať oprávnenému právo na výživné, by bol rozpor s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 2 ZR. V danom prípade Q. U. ako manžel navrhovateľky veľmi dobre vedel, že táto nemá žiadny pravidelný príjem, a že je odkázaná na jeho výživu. Preto nezodpovedné z jeho strany bolo, že navrhovateľke za trvania ich manželstva od roku 2014 neprispieval žiadnou sumou. Súd musel zohľadniť, že od začatia konania až do dňa pred právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva účastníkov konania, t. j. do 15.3.2016, sa navrhovateľka starala o výchovu maloletého vnuka, voči ktorému má však vyživovaciu povinnosť naďalej jeho matka. Mesačný príjem navrhovateľky z prídavku na dieťaťa a opakovaného príspevku dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti spolu bol cca 161,- eur, pričom k tomu vo výške cca 27,- eur by jej mala prispievať na výživu zvereného vnuka jeho matka, t. j. dcéra navrhovateľky, a ak dcéra navrhovateľky si túto vyživovaciu povinnosť neplní, navrhovateľka mohla a mala požiadať ÚPSVaR o náhradné výživné v súdom priznanej výške podľa rozsudku o zverení maloletého do náhradnej starostlivosti navrhovateľke, a teda jej príjem by dosahoval cca 190,- eur mesačne. Pravidelnosť finančných príspevkov od známych navrhovateľky v nemalých sumách sa súdu nepodarilo zistiť. Keďže príjem Q. U. ako manžela navrhovateľky bol 751,- eur mesačne, náklady na bývanie u oboch účastníkov boli cca 300,- eur mesačne, súd mal za to, že životná úroveň vtedajšieho manžela navrhovateľky bola stále vyššia, než bola životná úroveň navrhovateľky, pričom súd zohľadnil životné minimum v danom čase na jednu plnoletú fyzickú osobu, ktoré bolo 198,09 eura a na nezaopatrené maloleté dieťa, ktoré bolo 90,42 eura. Súd však nemohol ponechať nepovšimnutú skutočnosť, že navrhovateľka sa mala snažiť nájsť si zamestnanie minimálne od roku 2014, kedy jej manžel prestal úplne prispievať na výživu alebo že sa mala vo vlastnom záujme postarať o odvody na sociálne poistenie, pričom vtedy nebola invalidnou, keďže vznik invalidity bol u navrhovateľky datovaný až k 6.12.2017. Keďže výživné pre plnoleté osoby možno priznať najskôr od začatia konania, súd sa nezaoberal príjmami, výnosmi z podnikania a životnou úrovňou účastníkov konania počas celého ich manželstva, ale zameral sa iba na obdobie ich manželstva po dobu roka pred začatím konania a počas konania až do právoplatnosti rozvodu ich manželstva, aby vedel porovnať životnú úroveň oboch manželov na účely rozhodovania o ich vzájomnej vyživovacej povinnosti. Súd preto určil Q. U. povinnosť prispievať navrhovateľke manželským výživným sumou 100,- eur mesačne (I. výrok). Nakoľko ich manželstvo zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode ich manželstva počas tohto konania, celé súdom určené manželské výživné je už dlhším výživným, a preto ho bolo možné vyčísliť presnou sumou vypočítanou za obdobie od začatia konania, t. j. od 28.10.2015, až do dňa bezprostredne

predchádzajúceho dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, t. j. do 15.3.2016, čo je obdobie 4 mesiacov a 19 dní, za ktoré navrhovateľke patrí manželské výživné v sume vypočítanej ako: 100,- eur/mesiac x 4 mesiace + 100,- eur/mesiac/31 dní v mesiaci x 19 dní, teda 100,- eur x 4 mesiace + 3,22 eura/deň x 19 dní, spolu 461,18 eura (II. výrok), ktoré súd umožnil bývalému manželovi navrhovateľky, Q. U. zaplatiť v splátkach v súlade s § 217 ods. 2 CSP, pod hrozbou straty výhody splátok podľa § 232 ods. 4 CSP. V rozsahu prevyšujúcom súdom určenú povinnosť Q. U. prispievať na výživu navrhovateľky manželským výživným súd návrh na určenie manželského výživného zamietol (III. výrok).

57. V časti určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky súd zamietol návrh v celom rozsahu (IV. výrok), pretože navrhovateľka je schopná sama sa živiť, čo vylučuje priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 ods. 1 ZR. Navrhovateľka má síce zníženú pracovnú schopnosť o 45 % od 6.12.2017, č jej však nebráni aspoň uchádzať sa o zamestnanie zodpovedajúce jej zdravotnému stavu. V evidencii nezamestnaných občanov hľadajúcich si zamestnanie nie je zaradená iba zo subjektívnych dôvodov, a ak by v nej bola zaradená, a aj keby sa jej nepodarilo zamestnať, po necelých 4 rokoch evidencie by jej mohol vzniknúť nárok na invalidný dôchodok. Priznanie príspevku na výživu rozvedenej manželky by bolo v danom prípade navyše aj v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 ZR). V tejto súvislosti súd odkazuje na odsek 53 tohto odôvodnenia..

58. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý odkázal na nálež ÚSSR sp. zn. III. ÚS 120/2010 z 12.5.2010, v ktorom ÚSSR poukázal na hmotnoprávnu podmienku vyjadrenú v § 72 ods. 2 ZR, podľa ktorého návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela možno podať až potom, ako sa bývalí manželia na rozsahu tohto príspevku nedohodli, a keďže navrhovateľka sa nepokúsila uzavrieť s bývalým manželom dohodu o výške príspevku, návrh o určenie príspevku je predčasný, a preto by ho súd mal zamietnuť. Konajúci súd zastáva názor, že je síce pravdou, že navrhovateľka podala návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela predčasne, avšak hmotnoprávna podmienka pokusu o uzavretie dohody bývalých manželov o rozsahu príspevku na výživu rozvedeného manžela bola dodatočne splnená okamihom, kedy bol bývalému manželovi navrhovateľky, Q. U., doručený návrh na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky počas tohto konania, keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP), a predčasnosť návrhu by mohla mať vplyv maximálne na rozhodnutie o náhrade trov konania.

59. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

60. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

61. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

62. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

63. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

64. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní o určenie manželského výživného aj v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania iba na návrh, pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Nakoľko takýto návrh bol podaný, súdu neostávalo nič iné, iba rozhodnúť, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (V. výrok). Civilný mimosporový poriadok v zásade iný výrok o trovách konania nepripúšťa. Z tejto zásady existujú zákonné výnimky, pričom v danom prípade by prichádzala do úvahy aplikácia § 55 CMP z dôvodu, že návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela bol predčasný, avšak v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania osobe povinnej na výživné, ktoré dôvody spočívajú v nepriaznivej finančnej situácii navrhovateľky. Súd preto v časti konania o manželskom výživnom rozhodol podľa zásady v ust. § 52 CMP (V. výrok). Za danej situácie by bolo spravodlivé uložiť navrhovateľke povinnosť nahradiť trovy konania o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky jej bývalému manželovi podľa § 55 CMP,

keďže navrhovateľka podala návrh v tejto časti predčasne, avšak keďže u navrhovateľky sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania, súd osobe povinnej platiť výživné náhradu trov konania proti navrhovateľke nepriznal podľa § 257 CSP (VI. výrok).

65. Podľa § 155 ods. 1, ods. 2 CSP, každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka. Trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

66. Bývalý manžel navrhovateľky, Q. U., ktorý je účastníkom tohto konania ako osoba povinná platiť výživné, je štátnym občanom Rakúskej republiky, ktorý neovláda slovenský jazyk na úrovni požadovanej v úradnom styku, preto súd príbral do konania prekladateľa a tlmočníka za účelom vyhotovenia prekladov a tlmočenia z jazyka nemeckého do jazyka slovenského a naopak.

63. V tomto konaní vznikli štátu trovy spojené s tým, že súd umožnil bývalému manželovi navrhovateľky, ktorý je účastníkom tohto konania, konať v materinskom jazyku, pričom tieto trovy podľa § 155 ods. 2 CSP vždy znáša štát. Nakoľko štátu žiadne iné trovy konania nevznikli, súdu neostávalo nič iné, iba rozhodnúť, že štát nemá právo na náhradu výdavkov spojených s prekladmi a tlmočením (VII. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 62 ods. 2, § 65 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.